

СередСвоїх. ЧитайТут.

До уваги читача – серія сучасної української літератури, яка твориться у наш час, в Україні і поза нею, і є потужним свідченням того, наскільки сильним і розмаїтим сьогодні є українське слово і українська культура. Це особливо цінно і важливо для нації, яка відстоює у війні право бути і творити власну культуру.

Серія поєднує твори як вже відомих авторів, так і яскраві дебюти, бо тут всі – СередСвоїх, тут місце поважній поезії і легкій прозі, драмі і роману, есеям і повісті, критичним нарисам і новелістиці.

Творчість авторів, представлених у серії, поєднана із візуалами від українських художників, картини яких представлено на обкладинках книг.

Будьмо СередСвоїх.

[<<> Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Зміст

БУЛО. Сімдесяті ХХ століття	7
ПОТИМ. Нульові ХХІ століття.....	19
РАННІЕ. Наприкінці ХХ століття.....	33
ЗГОДОМ. Нульові ХХІ століття	83
ТЕПЕР. Двадцяті ХХІ століття. Епілог	163
Про авторку	169

*Близький і далекий,
щиро люблений,
хто як може харбувати сій світ,
сей край та його історію
і седє в них.*

БУЛО.
Сімдесяті XX століття

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](#)

Ви скажете, що в мені не може бути душі громадянина В., бо дня й року моого народження він ще був живий і перебував хай у відносному, але здравій, наскільки це «здравіє» може бути у центральноєвропейського чоловіка, який перебуває під природним гнітом незвичних для його організму сибірських кліматичних умов. А може, ви нічого й не скажете з цього щодо цього, бо вам невідома усталена державною машиною дата смерті громадянина В. Та й хто взагалі такий громадянин В., вам невідомо, бо національне питання так в'їлося у ваші печінки, що непомітна колонка про вшанування річниці полум'яного борця за правду в шанованій вами газеті так і залишиться вами непоміченою, бо того дня, коли вона з'явилася, до вашого життя нагло увірвалася якась велемовна дрібничка. Хоча чому тоді полум'яного, скажете ви, якщо про його месіянськість знають лише кількаро сакрально втасманичених мечем історичної науки збоченців.

Того дня й року, коли я народилася, мало ким знаний поет і відомий лише дрібці архівних щурів від історії дисидент калатав покаръженою ложкою мутнувату рі-

дину, звану чаєм. Звук биття ложки стінками алюмінієвої кружки міг би бути й дзвінкішим, але в більш придатних для мистецтва умовах. Наразі ложка лунила в посудині, наче калатальце в підпорченому церковному дзвоні, дивом уціліому в руїні затопленої церкви, на голомозій маківці якої замість хреста виросла доволі струнка, але недогодована, рапахічна якась, як діти 33-го, тополя. Дивом уціліому... Та яке то диво, коли все незвичне, що відбувається в релігійній галузі, називається дивом. Так що будемо вважати, що дзвін у церкві, де кількадесят років тому бабця потайки хрестила громадянина В., майбутнього поета й дисидента, а тепер почилого в бозі й в офіціозі, маловизнаного, але де-юре вшанованого за якимось таємничим усталеним списком, уцілів найзвичайнісінським чином. Просто тому, що ніхто його вбивати чи руйнувати... — як можна сказати про дзвін? Навіть не дзвін, а так, дзвоничок... Одним словом, ніхто з ним особисто нічого робити не збирався. Просто село зібрало клунки, бо чумайданів у них тойді не водилося, сіли, хто куди мав, та й поїхали чимскоріш, ачей от-от приручена стихія лагідно лизне язиком і їхні хати, і їхні городи, і їхню церкву, що стояла-стояла, стояла-стояла, вистояла, але чи довго ще стоятиме?..

Так от, того дня, коли моя напівпритомна мама зму-
чено дерла м'якими своїми занадто молодими ньогтями
фарбовану стіну пологового коридору — не знаю, чи то
була пологова клініка, не певна, що в 70-ті в при малому
містечку то було щось таке, вузькоспеціальне, зрештою,
і в коридорі я також не певна, але менше з тим. Так от,
того дня, чи, точніше, вечора гражданін В. гірку думу
думав про те, що він — іронія долі! — сидить у брудній
робі в брудному бараці, за три роки до офіційної смерті,
за три десятки років до того дня, коли всі погодяться
з тим, що він — вкрайнський поет-пророк. Звідки мав він
те знання про дату смерти, однозначно сказати історикам